

ZACHEU, OMUL DE AFACERI

Toți au mărturisit în seara aceasta, dând experiențe așa de minunate. Și desigur eu mă bucur de acele lucruri. Și părea că fiecare a avut un pic de simț al umorului în mărturia lor.

² Și aș putea să adaug aceasta la a mea. Așa cum doamna de culoare a vrut să mărturisească nu de mult, a spus, "Bătrâne, aș putea să mărturisesc?"

Am spus, "Doar dă-i drumul."

³ Și a spus, "Eu-eu-eu nu sunt ce eu-ce ar trebui să fiu, șiși eu-și eu nu sunt ce vreau să fiu," a spus, "dar nici nu sunt cea care eram cândva."

⁴ Astfel atunci este despre felul cum mă simt între un astfel de grup. Eu nu sunt ce ar trebui să fiu, sau ce vreau să fiu, dar, știu un lucru, eu nu sunt ce eram cândva. Și presez înspre semnul înaltei Chemări.

⁵ Este așa de bine să fiu aici. Am avut unul dintre cele mai bune timpuri de părtășie cu frații noștri, sus în Valea Maricopa, în aceste ultime două săptămâni. Sunt cam răgușit. Și noi l-am văzut pe Tatăl nostru Ceresc făcând lucruri minunate pentru noi. Și noi doar facem aceasta ca să-i aducem cumva pe oameni la rugăciune, și așteptăm să vină marele apogeu în timpul acestei convenții. Când...

⁶ Am auzit că am avut privilegiul să vin aici la această filială, cu bunul meu prieten, Fratele Tony. Și am întrebat de trei ori, în seara aceasta, cum pronunțați acel nume? Și eu-eu doar nu reușesc. Și astfel doar "Tony," dacă este în regulă. Mă gândesc că nu suntem prea formali aici, oricum, nu-i așa? Știți, asta-i cumva evlavios. Știți, Biblia a spus, "Dumnezeu este fără formă." Astfel noi nu avem nici o formă.

⁷ Văzând lucrurile minunate pe care le-a făcut Tatăl nostru Ceresc pentru noi în această săptămână, noi suntem fericiți să venim și să împărtășim aceste binecuvântări la această filială, și să ajungem să-i întâlnim pe unii frați, și pe voi oamenii de aici jos din această parte a-a Arizonei. Care, noi toți știm, aici jos, că aceasta este capitala. Le-am spus toată săptămâna că Phoenix era doar periferia Tucsonului, întotdeauna. Vedeți? Ei nu vor crede asta, dar noi îi primim cu bucurie la părtășia noastră. Aceasta este, pentru că noi ne situăm cu mult mai sus. Ei trebuie să privească în sus la noi, vedeți, aici sus la Tucson. Și astfel voi toți veniți aici, și noi vom merge acolo și vom vizita Phoenixul acum, săptămâna viitoare, sau la sfârșitul acestei săptămâni, pentru acest timp de părtășie acolo sus.

⁸ Noi am avut un lucru mareț să se întâmple chiar înainte să vin afară în această călătorie. Mi-ar place doar să iau doar un timp de câteva momente pentru că cred că ar merita. Eu...

⁹ În a călătorii toți acești ani și încercând să stau între spărtură, la diferite organizații și oameni, Oamenii de Afaceri Creștini au fost un fel de o mică oază pentru mine, a crede că Dumnezeu a făcut dintr-un sânge, toate națiunile. Și eu-eu cred asta. Cred că poporul Lui se află în toate bisericile. Dacă El este cu adevărat Dumnezeu, El este Dumnezeul întregii rase umane, Dumnezeul creației. Și El cu siguranță poate... Priviți afară asupra deșerturilor și a munților, voi puteți vedea ce iubește El, pentru că El se exprimă pe Sine în creația Lui. Și noi putem vedea că există un Dumnezeu. Și acești oameni, Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, când mă duceam în filialele lor, vorbind pentru ei, atunci îmi dau o oportunitate să ajung să vorbesc la toate grupurile diferite, laolaltă.

¹⁰ Am fost chemat sus la, cum am numi-o noi într-un fel de expresie lumească, să-l înlocuiesc pe Fratele Demos Shakarian. Voi știți ce-ce braț plin este acela. Dar am fost la Cincinnati acum câteva zile, și Sora Shakarian, din câte înțeleg, a trecut printr-o operație. Fratele Miner Arganbright, unul dintre oficiali, s-a apropiat și a spus, "Vino cu mine la Cincinnati."

¹¹ Am spus, "Am aici sute de persoane zăcând aici, din toată lumea, zăcând în aceste spitale și încăperi, așteptând după mine să mă rog pentru ei. Fiind în așteptare pentru interviuri, poate unii așa de mult ca doi sau trei ani, așteptând, și ei în sfârșit au ajuns aici."

Și el a spus, "Bine, fugi cu mine doar câteva minute."

¹² Am spus, "Ei bine, la cât este dejunul?" Este cam la o sută douăzeci de mile, eu cred, de unde locuiesc eu.

Și el a spus, "Ei bine, începe cam pe la ora opt."

¹³ Am spus, "Ei bine, eu îți spun. Ne vom duce sus atunci pe la ora patru, și ajungem acolo pentru dejun. Mă voi grăbi drept înapoi."

¹⁴ Și când am ajuns acolo, Fratele Shakarian nu era acolo. Și eu am intrat. Am spus, "Chiar după ce ne așteptam!" Și astfel în acea seară, cândva, am reușit să mă întorc acasă.

¹⁵ În timpul acela, acolo a fost un slujitor Baptist care doar sa proptit de umărul lui Billy, fiul meu, și a spus, "Tu nu înțelegi, domnule." A spus, "Soția mea moare."

¹⁶ Și el a spus, "Bine, domnule, când se întoarce tata." A spus, "Noi suntem obligați față de acești oameni, ca să venim."

¹⁷ Știți, în rândul de rugăciune, de multe ori, mergând prin el, și poate oferind o rugăciune. Dar tu... Și uneori un caz merge mai adânc decât atât. Vedeți, Dumnezeu vindecă condiționat, și acolo poate fi ceva în viața acelei persoane. Și mie nu îmi pasă câte medicamente i-ar da doctorul, ei niciodată nu se vor face bine până când nu este clarificat acel

lucru.

¹⁸ Dacă v-ați dus în cabinetul unui doctor și i-ați spune că sunteți bolnavi, și i-ați spune simptomele voastre, și el era în grabă, el probabil că v-ar da o prescripție scurtă cu vreun anestezic în ea, de vreun fel, ceva aspirină. Doctorul încearcă doar să scape de voi, chiar la acel timp, pentru că el nu are timp. Un doctor cu adevărat bun, înainte să vă dea medicamentul, va diagnostica acel caz, în profunzime, până când a aflat ce era în neregulă, apoi vă dă medicamentul.

¹⁹ Și uneori aflăm oameni care trec prin aceste rânduri de rugăciune, prin toate națiunile, și ei doar aleargă sus și cred că Domnul ar trebui să-i vindece chiar atunci. Dar poate este ceva jos acolo, și noi stăm înaintea Domnului până când El descoperă aceea, ce este aceea. Există ceva care a ajuns... Există un-există un motiv pentru orice. Și tu trebuie să afli motivul, mai întâi, și apoi poți afla la ce să lucrezi.

²⁰ Și acest tânăr doar a rămas persistent. Și am ajuns înăuntru a doua zi dimineața în jur de ora două. Și pe la cinci, fiul meu ma sunat, și a spus, "Cunoști o fată cu numele Jean Dyer?"

Am spus, "Jean Dyer, sună cunoscut."

El a spus, "Ea a spus că ea cânta la pian pentru tine."

²¹ "Oh," am spus, "acela nu este Dr. Dyer, chirurgul de aici, un chirurg renumit în Louisville?"

²² A spus, "Acela-i-el este acela. Ei bine, fiica lui Jean este pe moarte acolo la Spitalul Saint Edwards în... sau Spitalul Saint Anthony, adică, în Louisville." Și a spus, "Soțul ei a stat chiar pe trepte toată ziua."

"Bine," am spus, "bine, voi încerca să îmi fac timp astăzi."

²³ A spus, "Acum, ea nu știe că are cancer. Să nu-i spui."

²⁴ Astfel, în cele din urmă, în acea zi, când am ajuns acolo la salon; o doamnă tânără frumoasă.

²⁵ Ea a cântat la pian pentru mine, în... când am fost la auditoriu, unde i-am văzut pe oamenii Fratelui Allen, aici în seara asta. Fratele Allen doar ce a plecat din același auditoriu din Louisville. Este Auditoriul Memorial. Și Jean Dyer era pianista la biserica Ușii Deschise, sinagoga veche. Și astfel ea a văzut unele lucruri mărețe pe care Domnul Dumnezeu le-a făcut. Ea i-a spus tatălui ei.

²⁶ El a spus doar, "Aceea este pură psihologie. Omul acela doar citește gândurile oamenilor. Acolo este... El doar a ghicit aceea."

²⁷ Ea a spus, "Tati, nu poate fi o ghicire de fiecare dată." Vedeți? A spus, "Aceasta doar nu poate să fie."

"Ei bine", a spus el, "Jean, uită lucrul acela."

²⁸ Și ea era logodită cu un băiat bun care mergea la seminarul Baptist la timpul acela. Ea s-a măritat și s-a mutat la Rockford, Illinois, unde era casa acestui băiat. Și într-un fel sau altul ea a încercat să se țină în continuare de mărturia ei. Dar băiatul a mers afară în serviciu secular, și după o vreme aproape că s-a îndepărtat de Domnul.

²⁹ Fata avea o-o boală femeiască. S-a dus acasă la tatăl ei. El a știut că ea avea nevoie de o operație. A găsit în ea ceea ce se numește... Și eu nu știu termenul medical al acesteia, dar, pentru că știu că sunt doi doctori așezați aici acum. Astfel, a fost numită, ca și, tumoarea ciocolatei. Și este o... Înăuntru, când el a scos-o, el trebuie că a împrăștiat ceva din aceasta. Și celulele erau maligne. Și ei au cusut-o, i-au dat niște raze x și terapie.

³⁰ Astfel, când a ajuns acasă, ea a continuat să aibă dureri și probleme.

³¹ Un an mai târziu, s-a întors pentru o histerectomie completă. Și când ei au scos organele, au aflat căci cancerul a urcat sus în colon și s-a înfășurat în jur. Nu mai era nimic ce putea fi făcut. Ei au încercat razele x din nou. Nu a funcționat. Astfel ei doar au dus-o la spital și i-au spus doar că avea o problemă gravă femeiască, și că încearcă să o trateze. Și fata era pe moarte.

³² Soțul ei știa lucrul acesta. Astfel el a venit acolo și a luat câteva din cărțile mele, pe care Jean le-a citit. Și astfel a început să vină la spital, să i le ci te ască ei.

³³ Și când am intrat să ne rugăm pentru ea, mi-a spus despre acest lucru. Am spus, "Jean, el este un băiat bun." Și nu am vrut să las... Am păstrat secretul, pentru că știam că-că el... Ea nu știa că avea cancer. Și astfel, la două zile după aceea, ei urmau să aibă o-o colostomie. Deci luând...

³⁴ Înainte să o ducă sus pe fată, ei bine, ei m-au lăsat să vin și să mă rog cu ea. Am găsit-o într-un salon. Și de îndată ce am... Acolo era de serviciu o asistentă necredincioasă; avea trei asistente; cu schimb la fiecare trei ore. Și imediat ce am putut scăpa de asistentă, și s-o scoatem din salon, astfel ca o viziune să se poată întâmpla, și ne-am rugat cu ea pentru puțin timp acolo, și am văzut-o. Ea are părul negru. Ea este doar în vârstă de vreo treizeci și șase de ani. Părul negru s-a făcut cărunt. Ea stătea în viziune.

³⁵ Am spus, "Jean, acum uite. Eu o să fiu cu adevărat sincer cu tine." Am spus, "Tu ai fost în adunări destul de mult ca să ști că eu nu ți-aș spune nimic în Numele Domnului decât dacă era așa." Am spus, "Acum, Jean, tu ai cancer."

Ea a spus, "Am bănuț asta, Frate Branham."

³⁶ Și am spus, "Această operație, poimăine, este o colostomie. Dar, nu-ți fă griji. Am văzut, din partea Domului, tu vei fi bine." Și ea doar s-a bucurat. Astfel am plecat acasă.

³⁷ Și a doua zi ei urmau să, următoarea zi, adică, ei urmau să o ia pentru colostomie în acea dimineață, și ei trebuiau sătrebuiau să aștepte câteva minute după ce au pregătit-o, și așa mai departe, și gata să meargă. Și acolo a fost că... Ea a avut simțul fizic normal pe care ar trebui să îl aibă ființele umane la acel timp, și au dus-o la baie, și ea a avut o completă, eliminare normală. Doctorul a fost atât de uluit. A controlat-o din nou. Următoarea dimineață... Eu au lăsat-o baltă, au anulat operația. Dr. Hume, un specialist foarte bun, chirurg, prieten deal meu, urma să-i facă operația.

³⁸ Și următoarea dimineață ea a avut o eliminare normală, completă din nou. Și tatăl ei, Dr. Dyer, m-a sunat la telefon. Și printre suspine, a spus, "Frate Branham, eu am fost un critic în legătură cu ce vorbești tu." A spus, "Dar sunt un credincios acum, că Dumnezeu lui Abraham, Isac, și Iacob încă trăiește."

³⁹ El a fost vreodată Dumnezeu, El rămâne Dumnezeu. Și știm că El este tot atât de mare aici în Tucson cum este El oriunde, pentru că El este omniprezent, omnipotent, și infinit, și noi știm că El poate face toate lucrurile.

⁴⁰ Acum, ca să nu vă țin prea mult. De obicei, eu foarte rar, când eu... Dacă ar urma să predic, oh, eu sigur v-aș elibera în șase ore. Aceea este o predică scurtă. Dar nu o voi face așa în seara asta. Am servicii mâine seară, următoarea seară, și în continuare. Vom încerca...

Ne pregătim să mergem în străinătate din nou, dacă este voia Domnului, chiar imediat.

⁴¹ Vreau să le spun la toți oamenii de aici, prieteni, că poate pe unii dintre voi v-am întâlnit înainte, și poate sunt aici mulți pe care nu i-am întâlnit înainte. Vă salut în Numele Domnului nostru Isus, Fiul lui Dumnezeu. Fie ca Pacea Lui să fie întotdeauna cu voi.

⁴² Și vorbind uneori în aceste filiale, cumva îi face pe oameni să... ca pentru frații mei slujitori de aici, să spună...

⁴³ Cineva mi-a spus odată, a spus, "Billy, ei bine, de ce-de ce umbli tu cu acea grămadă de oameni de afaceri?" A spus, "Am crezut că tu erai un predicator."

"Oh," am spus, "Eu-eu sunt un om de afaceri."

El a spus, "Un om de afaceri?"

Am spus, "Sigur."

A spus, "Eu-eu-eu nu am știut asta."

Am spus, "Da, sunt un om de afaceri."

A spus, "În ce fel de afacere ești tu?"

⁴⁴ Am spus-o repede, așa ca el... am spus, "Sunt în asigurarea Vieții."

A spus, "Ce?"

Am spus, "Asigurarea Vieții."

A spus, "Ce vrei să spui?"

Am spus, "Asigurarea Vieții Eterne."

⁴⁵ Acum, dacă vreunul din voi ați vrea să vorbiți despre o poliță cu mine, voi fi bucuros să vă văd imediat după serviciu. Suntsunt aici pentru afacere.

⁴⁶ Îmi amintesc de un prieten de-al meu, Snyder era numele lui. Am mers la școală împreună. Și acum, asigurare, am un prieten care este în ocupația de asigurări. Am un frate în ocupația de asigurări, dar eu-eu de fapt nu am nici o asigurare. Astfel eu sunt... Acest Wilmer Snyder, un prieten de-al meu, prieten din copilărie, a venit la mine nu de mult, și a spus, "Măi, Billy," a spus, "Aș vrea să vorbesc cu tine despre ceva asigurare."

⁴⁷ Am spus, "Acum, Wilmer." Am spus, "Uite ce este. Hai să vorbim despre vânătăoare."

A spus, "Nu. Eu vreau să vorbesc despre asigurare."

⁴⁸ Ei bine, a trebuit să i-o spun rapid, și lui. Am spus, "Eu am siguranță." Nu asigurare; siguranță, vedeți voi.

⁴⁹ Și soția mea mi-a tras o privire, ca și cum ar fi spus, "Păi, micuț zicător de basme." Ea știa că eu nu am nici o asigurare.

⁵⁰ Și el a spus, "Qh, scuză-mă, Billy." A spus, "Așa este. Fratele tău este un agent. Îl cunosc pe Jesse."

Și am spus, "Bine," am spus, "aceasta nu este exact cu el."

A spus, "Ce fel de asigurare ai?"

Și am spus, am spus, "Eu am Viața Eternă."

A spus, "Ce?"

Și am spus, "Viața Eternă."

⁵¹ "Ei bine," a spus, "Nu cred că am auzit vreodată de acea companie." A spus, "Nu. Este ciudat."

⁵² Și am spus, "Iată ce este, Wilmer." Am spus, "Este siguranță binecuvântată, Isus este al meu. Oh, ce gustare anticipată a slavei Divine! Sunt un moștenitor al mântuirii, plătită de Dumnezeu, născut din Duhul Lui, spălat în Sângele Lui."

⁵³ A spus, "Este grozav de frumos, Billy, dar asta nu te va pune aici afară în cimitir."

⁵⁴ Am spus, "Dar mă va scoate afară. Eu nu-s-eu nu-s prea deranjat de cum intru. Este să ies afară, este la ce mă gândesc eu."

⁵⁵ Acum, dacă aveți vreo îngrijorare, voi vorbi cu voi despre asta. Doar pentru o mică-o mică vorbire din Scriptură, deși să fie despre oameni de afaceri. Dar eu m-am identificat ca om de afaceri cu voi.

⁵⁶ Și mulți dintre frații mei slujitori aici afară, i-am văzut ridicându-se, cu câteva clipe în urmă. Și astfel poate cândva, cu voia Domnului, mi-ar place să vin cu grupul și să venim să avem o întâlnire bună de uniune cu slujitorii de aici. Eu cunosc un frățior aici. L-am întâlnit. Whittle, cred, era numele lui. Am ieșit împreună, o dată. Acum, l-am pronunțat greșit și, pe acela. El îmi spune că era în regulă.

⁵⁷ Și astfel numele meu este Bran-ham, voi știți. Cineva mi-a spus, a spus, "Ești... Frate Bran-ham, ești tu ceva rudenie cu Abraham?"

Am spus, "Fiul său."

⁵⁸ "'Părintele Națiunilor.' Fiind morți în Cristos, noi suntem sămânța lui Abraham, și moștenitori cu el conform cu promisiunea." Aceea este Scriptura.

⁵⁹ Acum, nu am timpul să vă țin aici, să predic, pentru că Ramada nu v-ar mai lăsa să o aveți din nou.

⁶⁰ Astfel îmi amintesc când am venit de prima dată printre poporul Penticostal, cu ani în urmă, am fost în Mishawaka. Acolo erau două grupuri din ei. Unul se numea P.A. al W.; și un altul, P. A. al J. C., eu cred. Și ei aveau a lor-convenția lor în zonele nordice, pentru că acolo era o segregatie, și astfel frații de culoare puteau participa la adunare. I-am urmărit toată ziua, ce ciudat, nu mai era manieră bisericească. Vai! Stăteam acolo, și noi Bapțiștii, știți, noi cumva încercăm să ne comportăm cumva bisericesc în biserică. Dar acești oameni nu aveau deloc nici o manieră Baptistă, sau vreo manieră de biserică. Ei alergau, țipau, strigau, se învinețeau în față. Și m-am gândit, "Vai, vai!" Și așa am început să observ felul cum se comportau ei.

⁶¹ Și astfel el a spus, "Toți slujitorii, pe platformă. Fiecare slujitor, indiferent de denomițiune, veniți sus pe platformă pentru această seară." Am fost cam cinci sute așezați pe platformă. Astfel a spus, "Doar ridicați-vă și spuneți-vă numele, și așezați-vă." Am-am ajuns la, al meu. Eu-eu mi-am spus numele, m-am așezat. Și tot așa. După o vreme, ei aveau un om... Ei aveau câțiva predicatori buni în acea zi. Oh, ei erau într-adevăr școlaiți, și bărbați adevărți. Și am știut că nu aveam nimic de-a face sus acolo, cu educația mea de șapte clase, stând înaintea acelor oameni, când ei urmau să vorbească de teologie.

⁶² Dar m-am gândit, "Ei bine, pentru adunarea din seara aceasta, ei cu siguranță vor avea cel mai remarcabil vorbitor al lor pentru acea seară."

⁶³ Și astfel, după o vreme, au spus că bătrânul cutare va vorbi. A fost un om bătrân de culoare, care a ieșit. Și el părea a fi cam în jur de optzeci și cinci de ani. Și avea pe el una din acele vechi lungi, cum obișnuiam să le numim noi jos în sud, vestoane de predicator, știți; un fel de coadă de rândunică, știți, dungile în sus și-n jos pe acesta. O dungă mică de păr alb în jurul capului lui. Și el a trebuit să-l conducă pe bătrân afară, așa de bătrân era.

⁶⁴ Și a ajuns acolo și și-a luat textul de acolo din Iov. A spus, "'Unde erai tu când Eu am pus temelii lumii? Spune-Mi pe ce sunt sprijinite.'" A spus, "'Atunci când stelele dimineții au cântat împreună, și fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie,'" a spus, "'unde erai tu?'" Dumnezeu vorbind cu Iov.

⁶⁵ Ei bine, toți frații în acea zi au predicat despre Viața lui Cristos, și venirea lui Ioan, legând calea între ele, și așa mai departe, foarte academic.

⁶⁶ Dar acest om bătrân nu a predicat despre nimic privitor la ce se petrecea aici pe pământ. El L-a dus sus acolo în trecut cam la zece milioane de ani înainte ca lumea să fie vreodată formată. Și L-a adus, la ce se întâmpla în Cer, apoi a coborât pe curbura orizontală. A făcut toată aceea cam în cinci minute, și o singură răsufflare, se părea. Când a terminat, a sărit în aer cam trei picioare, mi se părea mie, parcă, și și-a lovit călcâiele împreună. A venit țopăind pe acolo. Și el avea de două ori mai mult loc de cât am eu. A spus, "Voi doar nu aveți suficient spațiu aici pentru mine ca să predic," și s-a așezat jos.

⁶⁷ M-am gândit, "Asta-i ce am eu nevoie. Dacă asta îl face pe un om bătrân să se simtă așa, ce mi-ar face mie dacă aș găsi vreodată acel izvor al tinereții?"

⁶⁸ Om bătrân, în vârstă de optzeci și cinci de ani, și a putut să acționeze așa! Ei bine, vai, el a venit acolo, el era cumva reținut. Dar am observat când acel Duh l-a lovit, el și-a reînnoit tinerețea ca vulturul, voi știți.

⁶⁹ Acum acolo în cartea Sfântului Luca aș vrea să citesc doar un verset mic sau două, doar pentru câteva Cuvinte de aici, ca să îmbin cu ceva ce a fost spus, și tot împreună, și imnurile care au fost cântate. Și Domnul să adauge binecuvântările Lui la citirea din Sfântul Luca 19.

Și Isus a intrat și a trecut în Ierihon.

... iată, acolo era unul numit un om numit Zacheu, care era mai marele printre vameși, și el era bogat.

Și el căuta să vadă cine era Isus; și nu putea din pricina mulțimii; ... el era de statură mică.

Și a alergat înainte, și s-a cățărât într-un dud ca să-L vadă; pentru că El avea să treacă pe drumul acela.

Și când a ajuns Isus la locul acela, s-a uitat sus, și la văzut, și a zis... Zachee, grăbește-te, ... dă-te jos; căci astăzi Eu trebuie să rămân în casa ta.

⁷⁰ Trebuie să fi fost o noapte îngrozitor de rea. Omul mic nu a dormit deloc. El doar s-a învârtit și s-a agitat toată noaptea. Noi suntem toți familiarizați cu felurile acelea de nopți; nu te poți odihni, nu poți adormi. Și el doar s-a învârtit toată noaptea, agitându-se.

⁷¹ Voi știți, soția lui, Rebeca, ea era o credincioasă, și ea era interesată de soțul ei care avea o afacere la Ierihon. Și el aparținea la multe societăți din acea zi, fără îndoială. Și Rebeca a devenit familiarizată cu un-un profet numit Isus din Nazaret, Care ei pretindeau a fi Fiul lui Dumnezeu. Și ea era interesată ca soțul ei să-l întâlnească pe acest Om.

⁷² Pentru că, ea știa că Iudeii au fost învățați, că, "Dacă un om era un profet, ceea ce spunea el se împlinea. Dar dacă ceea ce spunea el nu se împlinea, atunci să nu-l ascultați." Dumnezeu le-a lăsat lor acel Cuvânt, prin profeții Lui. Așa era cum era identificat un profet.

⁷³ Și marele legiuitor, Moise, a lăsat de asemenea porunca, "Domnul Dumnezeu vostru va ridica un Profet asemănător mie. Va veni la împlinire că oricine nu va asculta de acest Profet va fi stârpit din mijlocul norodului."

⁷⁴ Și Rebeca era pe deplin convinsă, când l-a văzut pe Isus din Nazaret că se putea ridica și să le spună persoanelor lucrurile care erau în inima lor, să prezică lucruri care trebuiau să se întâmple, se împlinea exact cum spunea El, nu a dat greș nici o dată. Și El era corect pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ea a crezut aceasta.

⁷⁵ Dar Zacheu, soțul ei, a devenit confuz. Și, ei bine, adevărul adevărat despre aceasta era, că el nu l-a văzut niciodată pe Isus.

⁷⁶ Și într-adevăr acela-i un lucru rău, să încerci să judeci un om înainte să-l auzi. Nu ar trebui să facem asta niciodată. De multe ori noi încă suntem vinovați de lucrul acela, în ziua aceasta. Auzim de un om, și, înainte chiar de a vorbi cu el, noinoi totuși... deja ne-am făcut părerea despre el, prin părerea altcuiva. Și nu este un lucru bun. Noi ar trebui să mergem, și să vedem noi înșine.

⁷⁷ Cum s-a spus odată, "Ar putea ieși vreun lucru bun din Nazaret?"

⁷⁸ Când s-a dus Filip să-l vadă pe Natanael și l-a găsit sub un pom, și a spus, "Vino, și vezi pe Cine am găsit, Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif."

⁷⁹ El a spus, "Acum, ar putea ieși vreun lucru bun din Nazaret?"

⁸⁰ El i-a dat unul cele mai bune cuvinte pe care i le putea da. "Vino, și vezi." Nu sta acasă și să critici. Vino, să vezi tu însuși.

⁸¹ Și când a venit, Isus l-a văzut venind. A spus, "Ia tă un Israelit în care nu este vicleșug."

⁸² El a spus, "Rabi," care înseamnă *învățător*, "când m-ai cunoscut Tu?"

⁸³ El a spus, "Înainte să te cheme Filip, când erai sub pom, Eu te-am văzut."

⁸⁴ Asta a fost de ajuns. A spus, "Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu ești Împăratul lui Israel," pentru că el a văzut chiar cuvântul care-care Moise l-a spus că va avea loc. Ei nu au avut un profet timp de patru sute de ani, și aici era un Om exact pe Cuvânt.

⁸⁵ Cum trebuia să se fi simțit acea femeie mică la fântâna din Samaria când a ieșit ea să ia niște apă într-o zi, și acolo stătea un Om, un Iudeu. El trebuie că arăta în jur de cinzeci de ani, deși El avea doar treizeci de ani. Lucrarea Lui trebuie că L-a doborât.

⁸⁶ Când ei aveau sărbătoarea a-a corturilor, ei toți se bucurau. Și Isus a strigat, așa cum a fost citat cu un timp în urmă, "Veniți la Mine." Astfel atunci El a început să își dea marea Lui cuvântare.

⁸⁷ Și-și Iudeii I-au spus, "Vrei să spui că Tu l-ai văzut pe Abraham? Și Tu ești un Om nu peste cinzeci de ani, și spui că Tu l-ai văzut pe Abraham? Acum noi știm că ești nebun." Și cuvântul *nebun* acolo înseamnă "înnebunit." "Noi știm că ești înnebunit. Tu ai un drac."

⁸⁸ El a spus, "Înainte să fi fost Abraham, Eu sunt." Acela era EU SUNT care i-a vorbit lui Moise în rugul aprins.

⁸⁹ Și observăm că atunci când El ședea... El trebuia să meargă pe la Samaria. Pentru că, Israelul a auzit mesajul, și El venea acum la cele trei rase: Iudeii, Neamurile, și Samaritenii; Ham, Sem, și poporul lui Iafet. Și El este... Evanghelia trebuie să le fie introdusă. Și El a venit la cetatea numită Sihar, și acolo, șezând la fântână. Și i-a trimis pe ucenicii Lui în cetate, ca să procure mâncare.

⁹⁰ O femeie micuță a ieșit. Noi am numi-o astăzi, ei bine, poate "lumina roșie," ceva nume rău. Știți ce vreau să zic. Și astfel ea l-a văzut pe Isus... Vreau să spun, ea nu l-a văzut pe Isus șezând acolo, doar un Om Iudeu obișnuit șezând rezemat de zid. Al fântânei micuțe, afară la capătul străzii, al... unde venea cetatea să-și ia apa. Acest Ins micuț șezând acolo, neobservat. Ea a ieșit poate pe la ora unsprezece din zi, ca să ia apa, apa zilnică a familiei. Și ea a coborât găleata ca să o ia, și, înainte ca să o poată ridica, a auzit pe Cineva zicând, "Adu-Mi să beau."

⁹¹ Ea s-a uitat acolo și a văzut că era un Iudeu. Și ar fi putut spune ceva de genul acesta, "Domnule, nu este obișnuit ca Tu să spui un astfel de lucru. Eu sunt o Samariteană. Tu ești un Iudeu. Și noi nu avem nici... Este o segregare aici.

Nu avem astfel de relații unii cu alții."

⁹² Și El a intrat în vorbă. Cursul a continuat, despre dacă ea se închina la Ierusalim. El a spus, "Noi Iudeii știm la ce ne închinăm, căci Mântuirea este de la Iudei." Și cursul a continuat pentru o vreme. Și după o vreme El i-a spus, "Du-te, ia-ți bărbatul și vino aici."

Ea a spus, "Nu am bărbat."

⁹³ A spus, "Tu ai spus adevărul, pentru că tu ai avut cinci băbrați, și acela cu care trăiești acum nu este bărbatul tău."

⁹⁴ Ea a spus, "Domnule, eu înțeleg că Tu ești un profet." Acum, vedeți, ei nu au avut un profet timp de patru sute de ani, de la Maleahi. A spus, "Eu înțeleg că Tu ești un profet. Noi știm, când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri. Acela va fi semnul unui profet. Când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri."

Isus a spus, "Eu sunt Acela, care vorbesc cu tine."

⁹⁵ Ea a alergat în cetate și a spus, "Veniți, de vedeți un Om care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este Acesta chiar Mesia?" Cum a izbucnit acea Lumină mai întâi peste o femeie micuță în acea stare!

⁹⁶ Ce o-ce muștrare a fost pentru acei preoți ai templului din acea zi, care L-au văzut făcând același lucru, și L-au numit, "Beelzebub, un diavol, duh necurat făcând aceste lucrări"! Pe când, Scriptura atât de clar a adevărat că acesta ar fi Mesia. Acum noi...

⁹⁷ Rebeca a văzut toate acestea, și a fost nerăbdătoare ca soțul ei să poată sta o dată unde se afla Isus din Nazaret. Și ea a înțeles că El trebuia să fie în Ierihon, orașul ei, în acea zi. Și a început să se roage pentru el. Sper să fie multe Rebeca aici în seara asta, care vă veți ruga pentru soțul vostru, ca Isus să le iasă în cale cândva. Și ea s-a rugat toată noaptea, în timp ce vrem să o facem o dramă.

⁹⁸ Și știți, când cineva merge să se roage pentru voi, sincer, tutu nu ai odihnă. Tu poți spune, că este ceva ce se întâmplă.

⁹⁹ Și apoi spre dimineață, am spune... Zacheu avea un obicei de a se trezi cam târziu, pentru că, poate vom spune, că avea un restaurant, și a lăsat... a lui-conducerea lui, și așa mai departe, să se ocupe de această afacere. Dar în acea dimineață, el s-a sculat foarte devreme, s-a aranjat foarte frumos, și s-a îmbrăcat cu cele mai bune haine. Și Rebeca, după ce s-a rugat toată noaptea, și văzând că el era foarte neliniștit...

¹⁰⁰ Și ascultă, Rebeca, când tu îl vezi pe Zacheu al tău că devine cumva neliniștit, doar amintește-ți, Dumnezeu răspunde rugăciunii, vedeți. Acela-i felul cum se întâmplă. Când îl vezi că devine așa că el nu îți poate spune un cuvânt bun, aminteșteți doar, continuă să reziziți. Nu mai durează mult până când Dumnezeu îi va ieși înainte pe acea cale.

¹⁰¹ El a devenit foarte neliniștit. Când s-a sculat, s-a îmbrăcat cu cele mai bune haine. Și o pot vedea pe Rebeca întorcându-se și spunând, "Zacheu, tu ești sculat foarte devreme în dimineața asta, dragul meu."

¹⁰² "Oh, da, Aă, eu doar, aă, a-ă-a, aă. Ști, eu-eu doar m-am gândit că aș ieși afară pentru un pic de aer proaspăt."

¹⁰³ Dar, el în mintea lui avea, "Nu am putut să mi-l scot din minte pe acel Om. Ști ce o să fac? Mă voi duce jos acolo la poartă pe unde intră El. Și când intră El în acea poartă, o să-i arăt eu Lui, pentru că o are pe soția mea afară, la aceste adunări, și că se comportă așa. Eu Îi voi spune ce gândesc eu despre El." Știți, de obicei oamenii crează acel fel de complex, știți, doar din ce aud despre ceva.

¹⁰⁴ Așa că s-a aranjat tot. A coborât pe furiș. A privit înapoi sus, la casă, și să vadă dacă se uita careva, și părea că nu se uita nimeni. Dar Rebeca se uita pe la crăpătura geamului, văzând ce a făcut el. Și în loc să o ia către restaurantul lui, el a coborât spre Strada Dreaptă.

¹⁰⁵ Știți, de obicei voi îl găsiți pe Isus pe Strada Dreaptă. Așa este. Drept în afacerea voastră! Tu vrei să Îl găsești, fi cinstit, fi sincer, fi drept cu Dumnezeu și cu oamenii, fi drept cu vecinul tău.

¹⁰⁶ Așa că el se strecoară în jos pe stradă, pentru că el știa că El urma să intre pe această poartă anume. El a fost întârziat puțin în acea dimineață, pentru că doi oameni orbi au avut nevoie de vindecare, așa cum ne spune Scriptura, și El i-a vindecat pe aceia. Și când a ajuns jos la poarta pe unde trebuia să intre Isus... Voi știți, Biblia a spus, "El era cumva mic de statură." Și când a ajuns el acolo, unii din acei oameni mari stăteau acolo, și el nici măcar nu a putut găsi un loc, să se ridice să Îl vadă. Ei erau cățarați pe ziduri și peste tot.

¹⁰⁷ Știți, este ceva în legătură cu asta, că, atunci când vine Isus în jur, întotdeauna atrage o atenție cumva. Ei erau acolo, pregătiți să cânte, "Osana!" Și ei...

¹⁰⁸ El a spus, "Acum, eu nu o să fiu observat aici. Și eu nu voi fi în stare să-L observ, pentru că El probabil va merge pe mijlocul străzii, cu o gardă de corp, și eu nu voi fi în stare să-L văd pe acest Om. Dar eu nu cred că El este un profet, pentru că am fost învățat că zilele profeției și zilele miracolelor au trecut." Voi știți, timpul nu s-a schimbat prea mult de atunci.

¹⁰⁹ Dacă Dumnezeu a fost vreodată Dumnezeu, El încă este Dumnezeu. Dacă El nu este, atunci El niciodată nu a fost Dumnezeu. Tu nu poți doar spune că El este o dată Dumnezeu, și nu este Dumnezeu data viitoare. El nu îmbătrânește. El nu Își poate schimba gândul. El trebuie să stea cu deciziile Lui. Deci, voi puteți fi siguri că, ce El a spus, aceea El va face. Asta-i ce...

¹¹⁰ "Abraham l-a crezut pe Dumnezeu, socotea lucrurile care erau contrare ca și cum ele erau-ale nu erau. Lucrurile care păreau reale, pe care ochii lui le putea vedea, dar erau contrare Cuvântului lui Dumnezeu, și el-el pentru... el nu... nici măcar nu privea la ele. El le socotea ca și cum nu ar fi fost. El l-a crezut pe Dumnezeu." El nu s-a ținut numai pentru o zi. El a mers înainte în jos prin viață, douăzeci și cinci de ani, înainte ca Isac să se fi născut. Și el devenea mai tare, tot timpul.

¹¹¹ Noi astăzi pretindem a fi, prin har, și prin îndurarea și înfierea prin Cristos, că noi am devenit Sămânța lui Abraham, și noi nu ne putem încrede în Dumnezeu douăzeci și patru de ore. Dar Sămânța reală a lui Abraham se prinde de Cuvântul lui Dumnezeu și nimic nu o va muta de la acesta.

¹¹² Dumnezeu i-a spus lui Abraham, când era în vârsta de șaptezeci și cinci de ani, și Sara era de șaiszeci și cinci, ei urmau să aibă un copil. Păi, ei s-au dus și și-au procurat toate prinzătoarele și panglicile, și s-au pregătit pentru el. Așa este. Nimic nu era să-i poată opri. Ei o știau.

¹¹³ Primele douăzeci și opt de zile au trecut. El a spus, "Cum te simți Sara?"

"Nici o diferență."

"Slavă lui Dumnezeu! Noi îl vom avea, oricum."

"Cum ști?"

"Dumnezeu a spus așa. Asta o stabilește."

Luna următoare, "Cum te simți?"

"Nu este nici o diferență."

¹¹⁴ "Ei bine, este un miracol mai mare ca oricând acum. Este în întârziere cu două luni." Vedeți?

Douăzeci și cinci de ani. "Cum te simți, Sara?"

"Nici o diferență."

"Slavă lui Dumnezeu! Noi îl vom avea, oricum. Dumnezeu a spus așa."

¹¹⁵ Și atunci noi ne numim Sămânța lui Abraham. Ceea ce spune Dumnezeu, Dumnezeu este în stare să înfăptuiască, să facă ceea ce a spus El că va face. Eu nu pot să îmi țin cuvântul de fiecare dată. Nici voi nu puteți. Dar El trebuie, ca să fie Dumnezeu.

¹¹⁶ Astfel, noi aflăm că acest om nu a crezut lucrul acesta, acest om mic de afaceri din orașul Ierihon. El avea o afacere mare. El se gândea că se descurcă bine. El avea favoare cu preoții și cu sinagoga. El avea favoare cu bisericile, și cu Kiwanis, și-și multe din organizațiile din acea zi, așa cum am spune noi. Totuși, aceea nu înseamnă Dumnezeu, încă.

¹¹⁷ Prosperitate nu înseamnă Dumnezeu, întotdeauna. Uneori e viceversa.

¹¹⁸ Dumnezeu a spus, "Când tu stăteai în câmp," i-a spus lui Israel, în sângele ei propriu, atunci a fost doritoare să-I slujească.

Dar când a devenit suficientă, ea credea că era, atunci nu a mai vrut să aibă de-a face cu El, l-a întors spatele.

¹¹⁹ Isaia a luat acel exemplu cu Ozia împăratul, căci Ozia a fost un om mare atâta timp cât s-a ținut umil înaintea lui Dumnezeu. El niciodată nu a avut rol în politică. El a stat cu Dumnezeu, și Dumnezeu l-a binecuvântat. Împărația lui a fost după cea a lui Solomon. Dar, când a ajuns plin de sine!

¹²⁰ Asta-i ce este necazul cu oamenii astăzi. Să nu permiteți niciodată să se întâmple asta acestei organizații ai oamenilor de afaceri, sau sunteți duși în pulbere ca și ceilalți. Oricând un popor ajunge la un punct până-până când prosperitatea începe să le orbească ochii de la Cuvântul lui Dumnezeu, ei sunt pe stânci.

¹²¹ Ozia a fost un om mare, dar el a încercat să ia locul unui predicator, într-o zi, să intre și să ardă tămâie. Și marele preot, cu zeci de alți preoți, au venit și i-au spus, "Tu nu ar trebui să faci asta. Tu ești un laic."

¹²² Și voi oamenilor de afaceri amintiți-vă lucrul acesta, de asemenea. Noi predicatorii avem timp destul de greu păstrând acest Lucru drept. Nu este pentru laici. Laicii au partea lor, dar amvonul este pentru slujitorul care este ordinar. "Dumnezeu așează, în Biserică, bărbați pentru aceste lucruri."

¹²³ Și apoi noi aflăm că a luat cadelița și a intrat, oricum. Și Dumnezeu l-a lovit cu lepră, și a murit un lepros. Vedeți, când noi ne înălțăm!

¹²⁴ Zacheu a fost aproape în acea condiție. El era prosper. Era în relații bune cu rabinul. El era în relații bune cu toate societățile. Astfel el s-a gândit, că dacă a ajuns în ceva necaz, el ar fi susținut, Sanhedrinul era chiar de partea lui. El stă la poartă. El urmează să facă ceva acum. El o să meargă să-l ia pe acest Ins, și să-I spună Lui în față, "Tu ești un profet fals. Nu-i nimic de Tine. Tu doar ieși numai o telepatie mintală, și îi amăgești pe oameni." Vedeți, el nu s-a oprit nicicând să citească Cuvântul.

Acolo este unde se greșește azi.

¹²⁵ Dacă Israel ar fi făcut asta în loc să facă ce au făcut, ei ar fi mai bine azi. Dar ei trebuiau să facă așa. Aceasta trebuia să se împlinescă, ochii lor să fie orbiți, ca noi să avem o oportunitate. Dacă nu era pentru asta, unde am fi fost

noi? Observați.

¹²⁶ Dar când a ajuns el acolo, el află că nici măcar nu poate vedea nimic. Nu poate vedea strada, acolo sunt doar așa de mulți oameni adunați în jur, peste tot. Astfel se gândește, "Ști ce? El se duce sus... Ei îmi spun, Rebeca mi-a spus, că, astăzi, El urma să mănânce la-la Lavinsky." Sper să nu fie nici un Lavinsky aici. Dar, restaurantul lui, concurența lui. A-ha. Astfel el urma să mănânce acolo la restaurantul lui, poate. "Așa că eu știu, să ajung acolo, va trebui să coborâm, să o luăm de pe Strada Dreaptă aici, în jos pe Aleea Aleluia," o vom numi noi.

¹²⁷ Acelea sunt denumiri brute, dar o fac doar ca să îmi fac drama mea. "Și noi trebuie să întoarcem colțul aici, de pe Strada Dreaptă, spre Aleea Aleluia." Tu să te ții pe acea stradă destul de mult, și vei ajunge la Aleea Aleluia. Doar ține-o drept.

¹²⁸ Astfel el coboară, repede. A spus, "Sunt mic de statură." Sa îngrijit micuțul de el: și-a tras barba în jos; a văzut că este parfumat chiar bine; unghiile lui toate lustruite. A stat la colț, a spus, "Îl voi vedea când El trece pe aproape, și Îi voi spune ce gândesc eu despre El când trece El pe aici." Astfel el stă la colț.

¹²⁹ Și a început să se gândească, "Ști ce? Același grup Îl va urma. Ei vor fi chiar aici, și ei doar vor... Eu sunt atât de mic, că eu nu voi reuși niciodată să Îl văd, așa că nu fac prea bine să stau aici. Nu voi fi mai bine aici decât dacă eram acolo jos. Și, ști, cred că-ce voi face? Aici este un dud care stă aici, așa că eu cred că doar mă voi urca în acest dud. Și atunci voi fi în stare să-L văd, și să mă uit bine la El când trece El pe aici. Astfel El nu o să mă vadă acolo sus în acel pom. Și este o creangă care merge acolo în afară; și voi sta chiar pe acea creangă și Îl urmăresc când apare El la vedere, și când se duce El din vedere. Voi lua o privire bună la acest Ins."

¹³⁰ Și astfel, primul lucru care-l știți, el a început să încerce să vadă cât de sus era prima creangă, și i-a fost puțin departe ca să o ajungă.

¹³¹ Voi știți, într-adevăr, primul pas este puțin ne-la-îndemână. Noi trebuie să-l acceptăm prin credință. Da. Este doar puțin mai mult decât poate mintea umană să explice. Tu nu îl poți explica pe Dumnezeu. Dacă o faci, atunci El nu mai este acceptat prin credință. Voi trebuie să Îl credeți. "Cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și un Răsplătitor al acelor care Îl caută cu sârguință."

¹³² Astfel noi îl aflăm pe acest ins mic remarcabil, unul dintre oamenii de afaceri ai orașului, a spus, "Acum, cum o să mă urc?" Și poate probabil cel care lua gunoiul nu a trecut pe acolo în acea dimineață, și acolo erau niște bidoane așezate în colț, pline dede hoit în oraș. Astfel ei... El a spus, "dacă aș putea să apuc acel bidon, aș putea să ajung sus și să mă prind de creangă."

¹³³ Ciudat, cum îi face Dumnezeu pe oameni să facă lucruri ridicole. Astfel, dar, știți, dacă ești hotărât vrei să îl vezi pe Isus, vei face lucruri ridicole, dacă ești hotărât să vrei; tu ești foarte sincer, chiar vrei să ști cu adevărat ce este cu toată Aceasta.

¹³⁴ Și aceea a fost opinia lui Zacheu. El a vrut să afle despre ce a fost toată aceasta, ce auzea el. Astfel el spune, "Acum nu e nimeni în jur, așa că mă voi strecura acolo și voi apuca bidonul de gunoi și îl trag aici, și-l aduc aici la-la pom. Și atunci mă pot sui pe prima creangă, și ajung sus-sus deasupra străzii când trece El." Dar când a început să tragă bidonul, a fost prea greu pentru el să-l tragă. El era cumva un om scund, mic de statură. Singurul lucru de făcut, atunci, el ar fi trebuit să-l care. Acum, el era îmbrăcat cu hainele lui bune.

¹³⁵ Vedeți cum face diavolul? El doar încearcă să vă pună totul în cale. Astfel el-el va mișca totul, orice îndoială, fiecare cusur care poate el, pentru a vă opri să vedeți care este Adevărul. El chiar este bun să facă asta.

¹³⁶ "Deci eu sunt îmbrăcat cu hainele mele cele mai bune," ar fi putut să zică. "Și aici, eu-eu, dacă apuc acel bidon de gunoi, mă voi murdări."

¹³⁷ Știți, sunt unii oameni care gândesc, să șadă într-o adunare ca asta s-ar putea să vă murdărească puțin, cumva prin societatea și celebritatea orașului. Dar dacă ești cu adevărat hotărât să-l vezi pe Isus, tu vei veni, oricum. Așa este. Așa că, există numai un singur lucru de făcut, dacă un om este hotărât să-l vadă pe Cristos, nimic nu-l va opri.

¹³⁸ Astfel se apleacă și apucă acel bidon de gunoi, și iată-l venind. Chiar pe la timpul când l-a apucat cu brațele lui, bine, concurenții lui au venit de după de colț, doi sau trei din ei. Au spus, "Ei bine, uitați-vă la Zacheu. El și-a schimbat poziția. El lucrează pentru oraș acum." Îmi imaginez că fața lui micuță a devenit îngrozitor de roșie.

¹³⁹ Mă întreb, în seara aceasta, dacă șeful ar intra și să vă vadă pe unii dintre voi oamenilor de afaceri aici, șezând într-o adunare ca aceasta care este numită "holy-rollers," mă întreb dacă fața voastră... Bine, voi sunteți deja identificați, așa că ați putea tot atât de bine să stați liniștiți acum. Zacheu, îl avea deja în brațe; el s-a dat deja de gol. Și voi ați venit deja aici, așa că ați putea sta doar liniștiți, să mergeți înainte cu aceasta, așezați acolo.

¹⁴⁰ Își avea brațul în jurul benei de gunoi. Ce lucru pentru un om de afaceri! Iată-l că vine, cu fața lui roșie. Și ei spunând, "Ei bine, ce mai ști, Zacheu?" Știți, era destul de rafinată, activitatea care o avea el, astfel el descoperă. Zice, "Iată-l aici. Acum el lucrează pentru oraș. Știu, știu că afacerea lui nu merge bine, uite ce fel de ocupație are."

¹⁴¹ El a fost hotărât să-l vadă pe Isus, indiferent. A auzit despre acesta, și a vrut să știe el însuși.

¹⁴² Aș vrea pentru Dumnezeu ca fiecare om să ia acea atitudine. Dacă ați auzit vreodată de El, aflați. El nu este mort. El este viu, tot atât de mult în acest loc în seara aceasta cum a fost El pe țărmurile Galileii. "Iată, Eu sunt cu voi

întotdeauna, chiar până la sfârșitul veacului. Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi." Dacă nu este așa, atunci El a fost un Mesia fals; El nu a fost Mesia care trebuia El să fie. Dar dacă El își păstrează și Își ține promisiunea, El încă este Dumnezeu care Se face de cunoscut oamenilor. El va trebui să facă aceleași lucruri pe care El le-a făcut. Acela este modul Lui de a face lucrurile. El va trebui să Se arate în felul cum a făcut-o El atunci. Evrei 13:8, Pavel vorbindu-le la Iudei, a spus, "Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci." Astfel, El trebuie să fie același în principiu, același în putere, același în tot ce a fost El. El trebuie să fie același astăzi.

¹⁴³ Uneori, vedem lucrările lui Dumnezeu, eu știu că este fățarnicie amestecată cu aceasta. Când găsiți un dolar fals, ce vă spune aceea, vouă oamenilor de afaceri? Veți renunța voi? Veți scoate toți banii din bancă și îi veți arunca în-în râu pentru că ați găsit un dolar fals? Acel dolar fals înseamnă doar că există un dolar adevărat de pe care este făcut. Și Penticostalul este plină de imitații carnale. Dar ce înseamnă asta? Că există unul real acolo pe undeva. Este încercarea cuiva să imite ceva care altcineva are cu adevărat. Este doar un tichet de masă. Este doar din Ceva care este autentic, în spatele lucrului, ce cineva încearcă să imite.

¹⁴⁴ Astfel aflăm că, Zacheu își ia bena de gunoi. Și concurenții lui mergând în jos pe stradă, râzând de el. Dar asta nu a contat. El a fost hotărât să-l vadă pe Isus. Atunci el ar fi avut o părere despre EL

¹⁴⁵ Noi chiar am putea să luăm acel sentiment în mijlocul nostru, dacă am putea doar să fim hotărâți, că noi o să aflăm ce este cu toată Aceasta, dacă este Adevărul. "Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, slujiți-i Lui." Ilie profetul a spus asta, în vârful muntelui Carmel. "Dacă Dumnezeu este Dumnezeu, slujiți-i Lui. Dacă el Baal este Dumnezeu, slujiți-i lui." Dacă Isus Cristos nu se poate declara pe Sine chiar același cum a fost El întotdeauna, atunci El nu a înviat din morți.

¹⁴⁶ Dacă încercăm să-i atragem pe oameni doar printr-o atracție psihologică, dacă am putea doar să-i schimbăm din Metodist în Baptist, sau din Baptist în Penticostali, ce este asta? Este o grămadă de psihologie. Așa este.

¹⁴⁷ Un Dumnezeu viu Care a creat cerurile și pământul încă este același Creator. El încă este, în principiu, același Dumnezeu care a fost El întotdeauna. Sunt bucuroși că l-am văzut pe Dumnezeu înainte ca biserica să pună mâna pe mine, ca să știu că exista așa Ceva.

¹⁴⁸ Văd certurile lor, și buclucurile, și văicărelile. Întotdeauna a fost în felul acela, totul. Au avut același lucru, prin toată Scriptura.

¹⁴⁹ Dar acest ins mic vroia să-l vadă pe Isus, și el a fost hotărât să o facă. El era un om de afaceri, și el vroia să facă afaceri corect. Astfel, el, când s-a hotărât... Soția lui acasă, rugându-se, și rugăciunea Rebecăi îl urmărea. Și insul mic a trebuit să se urce în pom. A trebuit să se cațare sus pe...

¹⁵⁰ Nu am vrut să spun asta. Este o expresie Sudică, de "cățarat." Câți știu ce este a se "cățara într-un copac"? Ei bine, câți dintre voi Kentuckiani sunteți pe aici oricum?

¹⁵¹ El a trebuit să se cațare în pom, să se suie în pom. Și iată-l aici, șezând acolo sus acum în pom, scuturându-și gunoiul de pe haina lui nouă; scoțând așchiile din genunchii și din mâinile lui, unde s-a urcat în pom. Dar indiferent de ce a avut loc, el a fost hotărât să îl vadă pe Isus. Și dacă voi sunteți cu adevărat...

¹⁵² Ascultați-mă. Dacă sunteți cu adevărat hotărâți să Îl vedeți, vouă nu vă pasă prin ce trebuie să treceți, câtă critică, ce spun alți oameni. Voi vreți să îl vedeți pe Isus, veți face orice ca să Îl vedeți. Vă veți aștepta rândul. Veți face orice trebuie să faceți, doar așa ca să reușiți și să- L vedeți.

¹⁵³ Necazul privitor la aceasta este, în ziua de azi, că ei nu însetează suficient. Nu este destulă sete și foame pentru oameni. Eu cred că biserica ar trebui să fie puțin mai sărată decât este.

¹⁵⁴ Sarea crează o sete. Sarea este gustul dacă ea atinge. "Dar dacă sarea și-a pierdut gustul, este de acum înainte bună de nimic," decât să devină o organizație. Așa este. Dar voi trebuie să aveți gustul în aceasta. Gustul este sarea, tăria.

¹⁵⁵ Dacă un om îl vede pe Cristos trăind în voi, lucrul acesta îl va face să-i fie sete să fie ca voi. Îl va face să îl vadă pe Isus în voi, îl face să îl vadă pe Dumnezeu.

¹⁵⁶ Cum au știut ei că Moise era de la Dumnezeu? [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Și ei au știut că Dumnezeu era cu el.

¹⁵⁷ Acum noi observăm, așa cum a spus Petru în Ziua Cinzecimii, despre, "Voi bărbați din Israel, cum voi..." A acuzat acea generație pentru răstignirea Fiului lui Dumnezeu. A spus, "Voi... Isus din Nazaret, un Om care a fost recunoscut de Dumnezeu printre voi, adevărat de Dumnezeu, prin semnele și minunile pe care le-a făcut Dumnezeu prin El; l-ați luat pe Prințul Vieții cu mâini rele, și l-ați răstignit."

¹⁵⁸ Nu a exprimat bine Nicodim toate sentimentele lor? Era un prestigiu social al apartenenței la ceva, care i-a împiedicat să îl vadă pe Isus. I-a spus Lui, "Învățătorule, noi știm că Tu ești un Învățător, care vine de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele acestea dacă nu este Dumnezeu cu el." Ei au recunoscut asta. Dar din cauza prestigiului social, lor le-a fost rușine să o admită.

¹⁵⁹ Ei ar fi trebuit să fie ca orbul pe care Isus l-a vindecat.

Ei au spus, "Omul acesta este un păcătos."

¹⁶⁰ A spus, "Este un lucru ciudat. Voi, conducătorii de azi, și nu știți de unde vine acest Om?" A spus, "Că El este un păcătos sau nu, eu nu știu. Dar eu știu acest singur lucru: că eram odată orb, și acum văd." Asta e. Acela era lucrul care l-a știut el.

¹⁶¹ Îmi place mărturia pozitivă care o dau oamenii care stau în mijlocul poporului și spun, "Știu că există ceva. Ceva mi s-a întâmplat mie."

¹⁶² Cum am încercat să spun despre sora de culoare, "Eu nu sunt ceea ce vreau să fiu, sau nu ceea ce ar trebui să fiu, dar totuși știu că nu sunt ceea ce eram cândva." Ceva a luat-o în stăpânire.

¹⁶³ Zacheu, șezând acolo sus, în ce încurcătură era el, șezând acolo sus. Și voi știți...

¹⁶⁴ Ascultați-mă. Oamenii care îl cred pe Dumnezeu, ajung în încurcături, oricum. Ei fac lucruri care sunt absolut contrare cu mersul zilei.

¹⁶⁵ Ascultați-l pe Moise. Într-o zi, un păstor. Un mare războinic în Egipt, pentru a-și elibera poporul, și a eșuat. Apoi a devenit un păstor, timp de patruzeci de ani. Un bătrân bun, așezat, om bun, avea o nevastă și copil; Sefora, Gherșom. Acum observăm că, după ce Dumnezeu l-a găsit, și el l-a văzut pe Dumnezeu în rugul aprins, a doua zi el o avea pe nevasta lui așezată pe un catâr, un copil pe șoldul ei. Barba alba îi vântura. Un toiag strâmb în mâna lui, conducând acest catâr; vântul sufla. Capul lui chel îi strălucea, în soarele fierbinte, coborând spre Egipt.

Cineva ar spune, "Moise, ce faci?"

¹⁶⁶ "Mă duc jos în Egipt, să-l preiau." Invazia unui singur om, dar el a făcut-o. De ce? Dumnezeu i-a spus să o facă. Iată de ce. Vedeți, părea-părea nebunie. Unde, omul a fugit din acel loc, acum se întoarce exact înapoi.

¹⁶⁷ Acela-i felul cum oamenii care îl află pe Dumnezeu, hotărâți să-L vadă.

¹⁶⁸ Iată-l șezând. După puțin, a început să se gândească, "Ști, Rebeca mi-a spus că acest Om era un Profet. Mă îndoiesc de asta foarte mult. Eu nu cred în asta. Nu cred că există profeți în ziua aceasta. Dacă ar fi fost, preotul meu mi-ar fi spus despre asta. Preotul meu este unul dintre slujitorii lui Dumnezeu, așa că el mi-ar fi spus despre asta." Asta e bine.

¹⁶⁹ Dar, vedeți, religia organizată a lumii nu a acceptat niciodată un mesager de la Dumnezeu în nici un timp, niciodată nu au făcut-o. Nu le-a spus Isus, "Voi Farisei orbi, voi împodobiți mormintele profeților, și voi sunteți cei care ia-ți pus acolo. Care dintre profeții pe care i-a trimis Tatăl, nu ia-ți omorât și pus în mormânt, pentru că a arătat venirea Celui Drept?" Vedeți?

¹⁷⁰ Acolo, atunci, aflăm, iată-l aici, șezând acolo sus. Știți ce? Sper că această dramă nu sună ridicol, dar mă voi gândi că el a spus, "Acum, așteaptă un minut, dacă se întâmplă ca acel Om să mă vadă șezând aici sus pe această creangă!" Și el s-a pus jos unde se încrucișau două crengi. Și ședea acolo, gândindu-se.

¹⁷¹ Acela-i un loc bun de a te așeza, unde căile tale și căile lui Dumnezeu se întâlnesc. Acela-i un loc bun pentru a gândi. Și sper că fiecare persoană de aici, care nu l-a întâlnit niciodată, și să știți într-adevăr că sunteți născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, că voi ședeți pe acea creangă în seara aceasta. Dar, voi oamenilor de afaceri, eu sper că voi ședeți unde încercăm noi să spunem că a șezut Zacheu, sus în dud, cu crengile unde s-au întâlnit două căi, a voastră și a lui Dumnezeu.

¹⁷² Și a spus, "Ști ce cred că am să fac? O să mă trag doar aici în aceste frunze și mă camuflez." El s-a înfășurat tot. Și-a lăsat o mică fereastră prin care să poată privi, știți, o frunză, o putea trage jos, și să spună, "Eu o să Îl văd când vine El, dar El nu mă va vedea. El nu va ști că eu sunt aici sus."

¹⁷³ Astfel în timp ce ședea acolo, după o vreme, gândindu-se la asta, a venit o gălăgie de după colț.

¹⁷⁴ Este un lucru ciudat, dar, oriunde este Dumnezeu, acolo pare să fie mult zgomot. Este ciudat, dar așa este.

¹⁷⁵ Știți, Isaia, în templu, după moartea lui Ozia, el era acolo jos. Și el a auzit un zgomot și tot templul se clătina. Stâlpii au fost mișcați din locurile lor. Și acolo erau Îngeri, Serafimi, acolo, care sunt Heruvimi, arzători de jertfă, care dau căitului dreptul de a merge la altar. Acele Ființe mari, mai presus de Îngeri, cu aripile Lor peste fețele Lor, și aripi peste picioarele Lor, și zburând cu două aripi, strigând, "Sfânt, sfânt, sfânt, este Domnul Dumnezeu Atotputernic."

¹⁷⁶ Dacă un Înger își acoperă fața Lui sfântă, pentru a-l întâlni pe Dumnezeu, cum vom lua noi un crez și să o acoperim pe a noastră cu acesta? O să fie nevoie de Sângele lui Isus Cristos să ne acopere, atunci noi suntem fii. Nu o modă de *aceasta*, sau modă de *aceea*, ci Sângele. Dumnezeu are întotdeauna... Unicul Lui loc să-l întâlnească pe om pentru părtașie este sub Sângele vărsat, unde germenule de Viață...

¹⁷⁷ În jertfa veche sub legea Mozaică, ei au adus un animal. Și când ei au rupt celula de sânge a acestui animal, mielul, închinătorul se închina. Dar viața care era în animal nu putea veni înapoi peste închinător, pentru că era viața unui animal fără un suflet. Și nu putea veni înapoi peste închinător. Astfel a fost doar o-o ascunzătoare. Era doar un loc care să dureze până la un anumit timp.

¹⁷⁸ Dar apoi când a fost ruptă vena lui Emanuel, Isus nu a fost nici Iudeu nici din Neamuri. Vedeți? Sexul masculin depune germenul prin hemoglobină, și celula de sânge este de la bărbat. Femeia...

¹⁷⁹ Și voi Catolicii, nu ca să fiu în dezacord cu voi, dar o numiți pe ea, "Maria, mama lui Dumnezeu," cum ar putea Dumnezeu să aibă o mamă? Ea a fost un incubator.

Voi spuneți, "Păi, ovulul vine de la femeie."

¹⁸⁰ Dar ovulul nu a venit de la Maria. Dacă ovulul venea de la Maria, atunci acolo ar fi trebuit să fie o senzație. Priviți unde îl puneți pe Dumnezeu. Dumnezeu a creat atât ovulul cât și celula de sânge.

¹⁸¹ El nu a fost nici Iudeu nici din Neamuri. El era Dumnezeu, nimic mai puțin. El era Dumnezeu, manifestat în trup. Nu a spus El, că citim în Scripturi, că, „Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine.”? El era Emanuel. El a spus, "La Mine, cine..."

¹⁸² El a spus în Scripturi aici, adică, „Cine Mă poate acuza de păcat? Unde nu am reușit să fac exact ceea ce a fost scris despre Mine? Cercetați Scripturile. Voi socotiți că aveți Viața Eternă, în cercetarea Lor, și Ele sunt Acelea care mărturisesc despre Mine. Și dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă Eu fac lucrările, chiar dacă nu Mă puteți crede, credeți lucrările pe care Eu le fac, căci ele mărturisesc Cine sunt Eu."

¹⁸³ Oh, cum se face că Creștinul este atât de lipsit astăzi, de privilegiul care i-l dă Dumnezeu, și de lucrurile din Biblie! Cum mi-ar place să iau un text de acolo! Timpul nu o va permite.

¹⁸⁴ El a auzit zgomotul. S-a ridicat. A spus, "Ei bine, aceia trebuie să fie acei holy-rollers care vin." A lăsat frunza în jos, a așteptat un minut. După puțin, a observat, că veneau de după colț.

¹⁸⁵ Acolo trebuie că era un om mare, robust înainte. Îl pot vedea, un fel de om înalt, mare, cu umerii drepecți, în jur de șaizeci și cinci de ani, mergând înainte cu un toiag în mână. Acela trebuie că a fost acela care noi îl numim, El l-a numit, "Simon," și ia dat un alt nume de *Petru*, care înseamnă, "mărturisire," sau "piatră mică."

¹⁸⁶ În urmă, doisprezece oameni în jurul Lui. Oamenii alergau afară, ca să-l atingă pe-pe Rabin așa cum El venea pe acolo. Îi pot auzi spunând, "Nu-l atingeți pe Rabin. El era obosit. A predicat toată noaptea. Virtute a ieșit din El. El este răgușit, de la vorbit. Nu îl atingeți pe Învățătorul nostru. El trebuie să coboare acum. El trebuie să-și ia prânzul Lui. Este timpul ca El să mănânce. Și vă rugăm să nu-L atingeți. Stați la o parte, vreți voi, vă rugăm, și lăsați-l pe Rabin să treacă."

¹⁸⁷ Iată-Laici. Și când Zacheu, micul nostru om de afaceri din Ierihon, când a privit prima dată la Isus, El arăta diferit de orice om pe care l-a văzut el vreodată.

¹⁸⁸ Să punem o mică paranteză aici. O doamnă ar fi putut ieși cu un copilaș. Zacheu privește în partea *aceasta*, să vadă cine este. "Oh, îmi amintesc când a fost doctorul acasă zilele trecute. Eu stăteam acolo când stătea și preotul acolo, de asemenea. Doctorul spune, 'Copilul nu poate trăi. Puneți-l în cameră și închideți toate ușile. Să nu aerisiți.' Și aici acea familie fanatică a auzit de acest Om fals, Se numește un Profet din Galileea. Venind aici, și îl aduce pe acel copil, păi, asta, legea orașului ar trebui să pună mâna pe El. Mă voi îngriji de asta, când ne adunăm, comitetul. Vom afla dacă un om, care vrea să urmeze un fanatic de ceva de felul acela, de care să nu se poată avea grijă. El este mintal ieșit din minți."

¹⁸⁹ Și îl văd pe om că fuge afară și spune, 'Am un copil pe moarte aici, domnule. Ați vrea doar să îl lăsați pe Profet să îl atingă? Eu cred că El este Profetul lui Dumnezeu. Eu L-am văzut în alte adunări, și am auzit de El, și știu."

'Nu. Îmi pare rău. Acolo sunt așa de mulți."

¹⁹⁰ Dar, după puțin, apare femeia micuță, ținând copilașul, și copilașul fără viață. "Doar lăsați-L să îl atingă. Asta e tot ce vreau. Eu Îl cred. Eu cred, dacă El îmi va atinge copilașul!"

¹⁹¹ "Noi doar nu o putem face, doamnă." El la depărtare de ei, totuși, se oprește din calea Lui.

Și apoi îl pot vedea pe Zacheu că își dă la o parte frunza și privește.

A spus, "Aduce-ți copilașul aici."

¹⁹² Când au adus ei copilașul acolo, doar un trupușor, aburind, atât de cald. Au tras acoperitoarele. El și-a pus degetele peste acesta. Mama stând acolo, cu ochii ei drăgălași, de Iudeică. Lacrimile curgându-i în jos pe obraji. Și tatăl stând acolo, cu mâinile lui în aer, crezând. Și El Își pune degetul peste copilaș, și febra l-a părăsit. Micuțul a sărit din brațele mamei și s-a dus în jos pe stradă.

¹⁹³ Zacheu s-a răzgândit. "Trebuie să fie ceva real privitor la acest Om. Dar, mai bine să fiu atent. Mai bine îmi țin frunza jos, așa ca El să nu mă vadă. El vine pe aici."

¹⁹⁴ Niciodată nu poți să privești cu adevărat la Isus Cristos și să mai rămâi același. Este ceva privitor la El care este diferit de toți ceilalți oameni. Când Îl auziți vreodată vorbind, veți fi ca ostașii Romani, "Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta."

¹⁹⁵ Preoții au vorbit despre ceva. Omul încă are aceeași natură. Noi o avem astăzi. Omul îl laudă întotdeauna pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El, și așteaptă cu nerăbdare ceea ce va face El, și ignoră ceea ce face El. Aceea-i doar natura omului. Întotdeauna a fost această natură.

¹⁹⁶ Dar un om când o dată privește, pe Isus Cristos, nu va mai fi niciodată același, Îl poate vedea manifestat.

¹⁹⁷ Acela-i motivul, când sunteți pecetluitți cu Duhul Sfânt, pecetea este pe ambele părți a hârtiei, și venind și mergând. Ei pot vedea mersul, vorbirea, Viața lui Cristos reflectând în aceea, în poporul Lui. Acela a fost scopul morții Lui, ca Biserica să poată continua lucrarea Lui. Dar noi ne-am conglomerat într-o grămadă de toate.

¹⁹⁸ Acum observăm, cum El a început să meargă mai departe, mergând în jos pe stradă. Zacheu își ridică frunza un pic mai sus, vrea să se uite bine la El așa cum El trece. Acum el este tot acoperit, camuflat foarte bine. Și după puțin, el trebuie să se ridice *așa*, ca să privească. Isus venea chiar pe sub el.

¹⁹⁹ Chiar cum El a trecut pe aproape, Isus s-a oprit, a privit în sus, a spus, "Zachee, grăbește-te. Coboară din pom. Eu merg cu tine acasă să prânzesc astăzi." Ce diferență! El a știut că acela era un Profet pe care Domnul Dumnezeu l-a ridicat. Nu doar că știa că el era în pom, dar știa și care îi era numele.

²⁰⁰ Biblia a spus, "Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tășuri, pătrunzând chiar până acolo că desparte, măduva de os, și un Discernător al gândurilor și intențiilor inimii." "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut Trup și a locuit printre ei. Și noi L-am privit, pe singurul Născut din Tatăl."

²⁰¹ Acolo era El, Cuvântul lui Dumnezeu, manifestat la acest Zacheu. S-a dat jos din pom, repede, să se pocăiască.

²⁰² Zachee, omule de afaceri de aici în această seară, ține minte, tu nu te poți ascunde după frunze de smochin. El știe chiar exact unde șezi tu. El te cunoaște. El știe cine ești. El îți cunoaște numele. El știe de ce ești aici. El știe totul despre tine. Așa este.

²⁰³ Și noi cei care L-am întâlnit, și Îl cunoaștem, și am devenit ucenicii Lui, știm ce este El și ce face El pentru oameni. Noi știm că El rămâne același.

²⁰⁴ Zacheu vine jos, într-o atitudine de căit. El a spus, "Dacă... Doamne, dacă am înșelat vreun om, îi voi plăti înapoi. Îmi voi lua banii; îi voi da la săraci." Vedeți, el deja a găsit acea Perlă de mare valoare. El a găsit ceva care era mai mult decât afacerea lui. El a găsit ceva, acel Ceva.

²⁰⁵ Și toți oamenii încearcă să realizeze ceva. Dar dacă voi pierdeți Viața Eternă, ce au făcut toate realizările voastre? Cea mai mare comoară pe care o poate găsi un om este să găsească izbăvire.

²⁰⁶ Așa cum am spus, în Vechiul Testament, când celula de sânge a fost ruptă de la miel, nu s-a putut întoarce înapoi peste închinător, astfel el a plecat afară cu aceeași dorință de a păcătui. Dar în acest caz, când, prin credință noi ne punem mâinile peste celula de Sânge care a fost ruptă la Calvar; nu de Iudeu, și nici nu a fost celula de sânge a unuia din Neamuri. A fost Sângele lui Dumnezeu, și când acea Viață care a ieșit de acolo aduce înapoi Viața lui Dumnezeu la noi, care este Viața Eternă. Cuvântul Grecesc acolo care este folosit, Zoe, care înseamnă, "Însuși Viața lui Dumnezeu," și chiar Viața care era în Cristos, care era Dumnezeu.

²⁰⁷ Trupul a fost un Om, desigur. Dar Dumnezeu, Creatorul, Care a făcut primul om! De unde a venit el dacă El nu l-a făcut? Dumnezeu, Creatorul, fără nici un ajutor, l-a creat pe Adam. Dumnezeu, Creatorul, l-a făcut pe Omul, Isus Cristos, Fiul Său, în pântecul Mariei. Și El era Emanuel. Și când păcatul...

²⁰⁸ Nu pentru că El trebuia să moară; El și-a depus-o. Dar pentru că păcatul a lovit, sulița care l-a rupt inima, atunci ceva a avut loc. Viața a venit înapoi peste închinător. Și ce este aceasta? "Atunci noi nu mai avem conștiință de păcat," spune scriitorul din Evrei. "Dorința de păcat este dusă." Atunci, noi suntem liberi acum.

²⁰⁹ Zacheu; când l-au văzut ei pe Isus suindu-se la Golgota, ca să fie răstignit.

²¹⁰ Fără îndoială că diavolul întotdeauna s-a îndoit de El. Diavolul s-a îndoit de El de prima dată când L-a văzut, când El s-a dus în pustie, după ce Duhul Sfânt a venit asupra Lui. A spus, "Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, arată-ne un miracol. Transformă aceste pietre în pâine." Acel diavol încă nu a murit. "Arată-mi un miracol."

Isus a spus, "Este scris, că, ,Omul nu va trăi numai cu pâine."

²¹¹ Când L-au prins acolo în curte, grupul diavolului, acei soldați Romani, l-au legat mâinile Lui la spate, și apoi L-a bătut pe spate cu trestii și cu biciul cu nouă cozi, până când să împlinescă profeția profeților. "Căci El era rănit pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre, pedeapsa păcii noastre asupra Lui, și cu rănilor Lui am fost tămăduiți." Și în timp ce El se apleca în jos...

²¹² Și soldații au legat o cârpă în jurul capului Lui, și L-au lovit peste cap cu o trestie. Și au înmănat-o de la unul la altul, și au spus, "Dacă Tu ești un Profet, spune-ne cine Te-a lovit. Noi Te vom crede." Acea batjocură, și scuipatul îmbătat al soldaților pe fața Lui!

²¹³ Diavolul a spus, "Acela nu poate fi Dumnezeu. Acela nici măcar nu poate fi un profet. El este un înșelător." Neștiind că Scripturile trebuie să fie împlinite.

²¹⁴ Apoi când Îl vedem suindu-se la Calvar, priviți-L. Vreau ca această audiență să Îl vizualizeze. Haideți să ne întoarcem, o mie nouă sute de ani în urmă, pentru un moment, și fiți atenți la mine. Este întuneric peste Ierusalim. De ce? Jertfele sunt respinse de Iehova. Ceva este gata să se întâmple. În timp ce sângele este ars pe altar, Dumnezeu îl respinge. Adevărata Jertfă merge în sus pe stradă. Eu pot auzi ceva izbindu-se. Privesc în jos, acolo merge acea veche cruce colțuroasă, sub pedeapsa capitală a Romanilor, a unui Om care nu a făcut nimic.

²¹⁵ Și pot vedea o femeie mică alergând în față, și spune, "Ce a făcut El în afară să vă vindece bolnavii și să învie morții?"

²¹⁶ Cineva a lovit-o peste față, și a spus, "O veți crede pe acea femeie mai degrabă decât să-l credeți pe preotul vostru? Afară cu un astfel de Om! "

²¹⁷ Uitați-vă la haina Lui. Sunt pete mici roșii peste tot, în spate. În timp ce El merge în sus pe deal, acele pete devin mai mari și mai mari. După puțin, ele toate devin una. Acolo este ceva care se împroșcă pe El. Ce este? Este Sângele Lui. Și Crucea trasează urmele Purtătorului.

²¹⁸ Pot să văd acea albină a morții venind acolo sus, bâzâind în jurul Lui. "Eu Îl voi lua acum. Dacă El era un profet, El ar-El ar fi făcut ceva acolo jos când ei L-au scuipat în față. Dacă El era un profet, El nu ar fi putut să facă ce face El acum. Știu că Îl voi lua."

²¹⁹ Știți, fiecare albină, fiecare insectă, are un bold în ea, și acel bold este un lucru rău.

²²⁰ Și moartea are un bold în ea. Dar Dumnezeu a trebuit să fie făcut trup. A putut împunge un profet și să-l țină. A putut împunge un om neprihănit și să-l țină. L-a împuns pe David și la ținut. Dar aici este Dumnezeu, și ea nu o știe. Această albină se ridică din iad, bâzâie în jurul Lui. "Eu Îl voi prinde."

²²¹ Dar când o albină își ancorează vreodată boldul suficient de adânc, asta îi scoate boldul din ea.

²²² Și când acea albină a morții ar putea să-și ancoreze boldul într-un om ca mine sau ca voi, ar putea să reușească. Dar acolo era un-un trup pregătit; dar când și-a ancorat acel bold în Iehova, trupul lui Dumnezeu, creat, nu vreo dorință sexuală. Când s-a ancorat în acel trup, și-a pierdut boldul. Atunci, nu mai are bold.

²²³ Nu-i de mirare că acel mare Sfânt Pavel a putut sta, când construiau ei un loc acolo cu care să-i taie capul. A spus, "O moarte, unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința? Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos." Da.

²²⁴ Oh, când un om odată prinde aceea în vedere, toate celelalte sunt secundare. Afacerea voastră este secundară, toate celelalte. Nu, asta nu contează prea mult. Voi veți sta aici doar pentru un timp scurt, dar Acea este mai întâi. "La ce îi va folosi unui om dacă pierde... câștigă toată lumea, și își pierde sufletul?"

²²⁵ Zachee! Oh, Zachee! Poate nu este Rebeca acasă, rugându-se, dar poate o mamă care a trecut dincolo de vâl. Rugăciunile ei încă stau pe altarul lui Dumnezeu. Dacă asta-i așa, Zachee, vino de după acele frunze de dud în seara aceasta: acea coroană a acelui crez denominațional de care te ți, fără Nașterea din Nou; acel ceva de care te ți, și tu nu ai avut nici o dovadă că Dumnezeu era în aceasta. El știe exact unde șezi. De ce nu o faci?

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

²²⁶ Dumnezeule Atotputernic, marele și înspăimântătorul Iehova Care a răcnit de pe Muntele Sinai, până chiar poporul a spus, "Să ne vorbească Moise și nu Dumnezeu, sau vom muri." Vorbește în seara aceasta, Tatăl nostru Ceresc, în îndurare și iertare, către inimile oamenilor care nu Te cunosc. Și fă-le de cunoscut că acesta este timpul. Căci, poate ei se ascund în spatele afacerilor lor. S-ar putea să fie mulți oameni de afaceri aici, Tată, care-care nu Te cunosc cu adevărat. Poate că ei aparțin la biserică, și noi nu spunem nimic rău împotriva la aceea. Dar ei nu au fost niciodată născuți din nou. Ei nu știu cu adevărat ce este.

²²⁷ Și noi știm că nici o frântură sau nici o iotă cu nici un chip nu va trece din Cuvântul Tău. Tu ai spus, "Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece." Și Tu ai spus, "Dacă un om nu se naște din nou, din apă și din Duh, el cu nici un chip nu va intra în Împărăție." Mă rog, Tată, ca Tu să le vorbești inimilor în seara aceasta chiar la timpul acesta. Fă ca bărbații și femeile să se gândească serios, chiar în acest moment, știind că noi trăim în orele de încheiere.

²²⁸ Israel este în patria sa, marele calendar al lui Dumnezeu. Ea se întoarce înapoi, privind, "Unde este Mesia?"

²²⁹ Noi știm că atunci când Iosif s-a făcut de cunoscut la frații lui, că el i-a îndepărtat pe Neamuri din curți. Soția lui și copiii se aflau în palat. Acolo trebuie să fie o luare la o parte a Neamurilor, ca Israel să se poată face de cunoscut. Atunci va veni un timp de tânguire și țipăt și plâns. "Unde ai primit Tu rănila aceea?"

²³⁰ El a spus, "În mâinile prietenului Meu. De la prietenii Mei am Eu aceste răni în mâna Mea," în casa unde El ar fi trebuit de fapt să fie acceptat, când El Se face de cunoscut din nou la Israel.

²³¹ Dumnezeule, în timp ce Neamurile au o șansă, fie ca ei să se pocăiască repede și să vină la Tine.

²³² În timp ce ne avem capetele aplecate, Zachee, vreau ca tu să fi cu adevărat cinstit doar un moment, și Rebeca, de asemenea. În acest mic Mesaj frânt, dacă a fost ceva care v-a vorbit inimii și a spus, "Eu nu am primit niciodată acea experiență a-a Duhului Sfânt, Evanghelia deplină, dar aș vrea să o am. Vreau să mă amintești în rugăciune, Frate Branham. Eu doar îmi voi ridica mâna, nu ție, ci lui Dumnezeu." Și spune, "Roagă-te pentru mine." Și eu voi încheia rugăciunea, amintindu-vă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine, pe tine, zeci de mâini.

²³³ Voi spuneți, "Ajută asta la ceva, Frate Branham?" Cu certitudine. "De ce este aceasta?"

²³⁴ Vedeți voi, știința spune că voi nu vă puteți ridica mâna, de fapt. Pentru-că, de ce? Gravitația pământului v-ar ține mâna jos. Dar voi aveți un duh de viață în voi. Și acea viață care este în voi, o altă Viață a venit la aceasta și a spus, "Tu ești greșit."

²³⁵ Și voi ați rupt legiile științei, și v-ați ridicat acea mână în spre Creator, și ați spus, "Adu-ți aminte de mine." El o va face. Dacă ați făcut-o din adins, El vă va lua pe cuvânt. Dumnezeu să vă binecuvânteze acolo în spate. Altceineva acum înainte să încheiem? Voi spune doar un cuvânt mic de rugăciune, mă voi ruga chiar într-o clipă. Dumnezeu să te

binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Altcineva?

²³⁶ [O soră din adunare citează niște Scripturi – Ed.] Amin. Din îndurări, această slujitoare mică s-a ridicat sub Duhul, rostind o făgăduință.

²³⁷ Ați vrea-ați vrea să vă ridicați mâna dacă nu ați făcut-o? Și spuneți, "Doar..." Asta e tot ce vă cer să faceți. Ridicați doar mâna, recunoașteți-vă a fi greșiți, și că vreți îndurare. Casa este deschisă. "Este un Izvor în casa lui David, deschisă pentru păcat și necurăție." O veți accepta voi în seara aceasta, altcineva, înainte să încheiem acum? Au fost patruzeci, cincizeci de mâini ridicate în clădire, de bărbați și femei, tineri și bătrâni, și-au ridicat mâinile. În regulă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. În regulă.

Să ne rugăm.

²³⁸ Doamne Isuse, cred că aceste mâini au fost ridicate în cea mai profundă sinceritate. Tu cunoști obiectivele lor. Tu cunoști motivul lor de a acționa astfel. Și mă rog, Tată Ceresc, ca mila Ta Divină să se odihnească peste fiecare din ei. Fie ca în seara aceasta să fie un timp de schimbare. Fie ca ei să alunce jos din pomul al așa-zisului Fariseism. Fie ca ei să alunece jos din pom, înaintea lui Isus Cristos, și să spună, "Doamne, dacă am făcut rău, doresc să o îndrept." Și de la această sală mică de banchet din seara aceasta, Tată, Tu să mergi acasă cu ei, de asemenea, și să cizezi cu ei, și să rămâi întotdeauna cu ei prin viață și toată Eternitatea. Nu vei acorda Tu lucrul acesta, așa cum ofer rugăciunea mea către Tine în locul lor?

²³⁹ Tu ai spus, "Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage mai întâi Tatăl Meu. Și toți care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine." Tu ai promis lucrul acesta.

²⁴⁰ Și acum, Doamne Dumnezeule, aceștia sunt dăruiți ca trofee de har și dragoste. Ei sunt în mâinile Tale, și nici un om nu-i poate smulge. Cu sinceritate cinstită în inima lor, mărturisirea cinstită care au făcut-o, că ei vor să se întoarcă de la căile lor din lume, la căile lui Dumnezeu, pentru viața lor.

²⁴¹ Primește-i, O Doamne, Eu cer, așa cum mijlocesc pentru ei, stând înaintea marelui Tău Tron Alb. Prin credință stăm acolo, privind la Tronul de fildeș al lui Dumnezeu, cu Jertfa Sângerândă stând înaintea noastră, care face mijlociri pe mărturisirea noastră. Ajută-i, Tată. Eu Ți-i prezint ca daruri de dragoste, în Numele lui Isus Cristos. Amin. Amin.

²⁴² Acum, fiecare dintre voi care v-ați ridicat mâna, vreau să vă cer să faceți ceva pentru mine. Vreau să vă cunoașteți cu unii dintre acești slujitori de aici, și spuneți-le că l-ați acceptat pe Cristos ca Salvatorul vostru, și vreți să fiți botezați, și vreți să fiți umpluți cu Duhul Sfânt. Și Dumnezeu vă va acorda acest lucru.

²⁴³ Acum, mă gândeam la altceva, dar nu vom avea timp, pentru că sunt-sunt doar cam cinci minute până la timpul când ar trebui să închidem locul, dar noi-noi apreciem răbdarea voastră.

²⁴⁴ Și toate mâinile voastre care s-au ridicat, acum, nu știam exact pe unde erau, chiar pretutindeni. Dar când v-ați ridicat mâna, cu siguranță ați vrut asta. Nu v-ați fi ridicat mâna doar ca să fie făcut. Dacă ați făcut așa, este fățarnicie. Vă ridicați mâna. Să nu faceți niciodată nimic dacă nu sunteți cu adevărat sinceri să faceți. Și când luați această decizie, și profund în inima voastră ați vrut să o faceți, atunci umblați sincer cu aceasta. Dumnezeu vă va onora.

²⁴⁵ Spuneți, apropo, ați știut vreodată ce i s-a întâmplat lui Zacheu? Ați vrea să știți ce i s-a întâmplat? El a devenit un membru al Asociației Evangheliei Depline Ai Oamenilor De Afaceri din Ierihon. Nu vreți să vă alăturați, și voi?